

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Miljödepartementet

Yttrande över Stärkt äganderätt, flexibla skyddsformer och naturvård i skogen (SOU 2020:73)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen innehåller förslag till

- lag om ändring i miljöbalken (1998:808),
- lag om ändring i skogsvårdslagen (1979:429),
- lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
- förordning om ändring i skogsvårdsförordningen (1993:1096),
- förordning om ändring i förordningen (1998:904) om anmälan för samråd samt
- förordning om ändring i förordningen (2009: 1393) om instruktion för Skogsstyrelsen

I betänkandet lämnas ett femtiotal förslag på förändringar i allt från nyckelbiotopsregistrering till mer konkreta mål med naturvårdspolitiken. Uppdraget har varit väldigt omfattande och spänt över flera områden. I stora drag kan det sammanfattas som att lösa den strid som pågått mellan olika uppfattningar och intressen i skogen de senaste decennierna. Vid denna avvägning har utredningen lagt särskilt fokus på förslag till lösning av de frågor som bedömts problematiska ur ett äganderättsperspektiv. Därför lämnas i betänkandet förslag som exempelvis rör utpekanden av naturvärden på privatägda fastigheter, lämpligt sätt att ersätta markägare för fjällskog med mycket höga naturvärden, hur myndigheternas arbete med formellt skydd bör bedrivas och från vilket mandat som naturvårdsarbetet ska utgå. Andra frågor som anges i direktivet har utredningen i flera fall adresserat genom att föreslå ytterligare beredning. I betänkandet understryks att det är viktigt att förslagen ses som en helhet. Ett förslag som i sig kan uppfattas som en belastning eller försämring jämfört med i dag kan vägas upp av ett annat förslag.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Syftet med utredningen är att värna och stärka den privata äganderätten till skogen genom att stärka rättssäkerheten för markägare och företag och att säkerställa att markägare får ekonomisk kompensation för inskränkningar i ägande- och brukanderätten i den utsträckning de har rätt till. Syftet är också att belysa eventuella målkonflikter och att synergier nyttjas mellan internationella och relevanta nationella åtaganden om biologisk mångfald och en växande cirkulär bioekonomi.

Utredaren ska dessutom föreslå hur incitament för hållbart skogsbruk och en förbättrad legitimitet för den förda skogs- och miljöpolitiken kan skapas. Förslagen ska sammantaget främja en växande skogsnäring och hållbar skoglig tillväxt med god och säkerställd tillgång till nationell biomassa från den svenska skogen.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Utredningen anger att alternativa lösningar till förslaget om investeringar i fjällskogen är att inte genomföra det alls eller att genomföra formellt skydd av en del av området. Om förslaget inte genomförs kommer de positiva effekterna för naturvärden, kulturmiljövården, friluftsliv med mera inte att uppnås i samma utsträckning, medan de negativa konsekvenserna för skogsnäringen utblir. Det kommer inte heller finnas möjlighet att planera vilka områden som ska bevaras och där markägare ska få ersättning. Utredningens bedömning är att den absoluta merparten av det område som enligt förslaget skulle undantas för naturvård ovanför den fjällnära gränsen har så höga naturvärden att en eventuell ansökan om avverkning av skog i området kommer avslås. Detta medför att staten kommer att ha stora kostnader för ersättning på grund av nekat avverkningstillstånd, även om utredningens förslag inte genomförs eller om det endast genomförs i vissa delar.

Även för en del andra förslag, såsom ersättning vid bildande av naturreservat, ersättning för naturvård, en bristanalys för biologisk mångfald och en tydligare skogspolitik, redogörs för alternativa lösningar. Utredningen föreslår att ganska många av frågorna på dess bord utreds närmare i kommande uppdrag och processer: Därav följer att mycket av hanteringen kring alternativa lösningar och nollalternativ kommer att tas om hand i dessa fora och sammanhang.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om någon reglering inte kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Utredningen bedömer att ytterligare åtgärder för naturvård är nödvändiga för att uppnå konventionen för biologisk mångfald och art- och habitatdirektivet¹. Ett bevarande av de stora sammanhängande naturskogarna med mycket höga naturvärden kan fullt ut räknas Sverige till godo såväl inom konventionen för biologisk mångfald som inom art- och habitatdirektivet.

EU:s strategi för biologisk mångfald anger bland annat att minst 30 procent av EU:s landområde och 30 procent av EU:s havsområde ska skyddas formellt och innehålla ekologiska korridorer i ett transeuropeiskt naturanätverk. Minst en tredjedel av EU:s skyddade områden ska vara strikt skyddade, inklusive alla EU:s återstående natur- och urskogar (primary¹⁸ and old-growth forests). Som en del av detta fokus på strikt skydd kommer det, enligt strategin, vara avgörande att definiera, kartlägga, övervaka och strikt skydda alla EU:s återstående natur- och urskogar. Utredningen bedömer att de värdekärnor som ingår i de stora sammanhängande naturskogarna med mycket höga naturvärden överensstämmer med innebörden i primary and old-growth forests.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

¹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Inget anges om tidpunkt(er) för ikraftträdande, Det finns dock, i förekommande fall, information om övergångsbestämmelser.

Ett av förslagen i remissen innefattar en informations- och rådgivningskampanj för att nå ut till nu inaktiva skogsägare och framhålla möjligheten till en ökad lönsamhet i skogsbruket genom enkla men ofta effektiva åtgärder. Det finns även information om speciella informationsinsatser med avseende på förslaget om frivilligt formellt skydd.

Regelrådet gör följande bedömning. Såvitt Regelrådet kan bedöma beror avsaknaden av information kring ikraftträdande på att remissen i många fall innehåller förslag till bland annat uppdrag, inrättande av nya processer, krav och aktörer samt vidare utredningar av olika slag. Att information helt saknas även beträffande mer skarpa förslag är dock en brist. Den informations- och rådgivningskampanj som föreslås kan förmodas vara ett bra initiativ. Att redovisningen av eventuella ytterligare behov av informationsåtgärder är knapphändig måste dock, inte minst mot bakgrund av de många förslag som presenteras, ses som en brist.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser bristfällig.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Den produktiva skogsmarken ägs till 48 procent av enskilda, privata ägare vilket är fysiska personer, dödsbon och bolag som inte är aktiebolag. Privatägda aktiebolag äger 24 procent av den produktiva skogsmarken och 13 procent ägs av statsägda aktiebolag som Sveaskog AB, AB Göta kanalbolag och Akademiska Hus AB. Övriga privata ägare, som till exempel Svenska kyrkan, stiftelser, ekonomiska och ideella föreningar, bysamfälligheter, allmänningar och besparingssskogar äger 6 procent av den produktiva skogen. Staten genom till exempel Fastighetsverket, Fortifikationsverket, Naturvårdsverket och Skogsstyrelsen äger 7 procent och de sista 2 procenten ägas av övriga allmänna ägare som till exempel kommuner och landsting. De enskilda privata skogsägarna består av närmare 320 000 personer. Dessa enskilda privata skogsägare äger tillsammans cirka 225 000 brukningsenheter. Av dessa är 67 procent närboägda, 26 procent utboägda och 7 procent delvis utboägda.

Bland övriga branscher som berörs av (en del av) förslagen finns den naturbaserade turismen, som består av närmare 3 000 aktivitets- och guideföretag som tillsammans med boenden, restauranger och uthyrningsverksamhet omfattar cirka 10 000 företag. Branschen består till stor del av mindre enmans- och familjeföretag, men även större företag som hotellkedjor och större anläggningar ingår. Renskötsel-företagen uppgår till ca 1 000.

Beträffande förslaget om investeringar i fjällskogen är det främst markägare och skogsbruksentreprenörer, lokal träindustri och värmeverk samt rennäringen och turist- och besöksnäringen som påverkas. I de 19 fjällkommunerna, varav 17 berörs av förslaget, finns sammanlagt 14 035 företag med SNI-kod 02 (skogsbruk) och 286 företag med SNI-kod 16 (tillverkning trä). Av företagen inom SNI-kod 02 är dock drygt 90 procent fysiska personer, det vill säga i detta sammanhang enskilda skogsägare, som till största delen inte har skogsbruk som sin huvudsakliga sysselsättning och inkomstkälla. Den enskilt ägda marken inom förslaget utgörs av cirka 7 300 fastigheter. Utredningens bedömning är att de flesta av landets 51 samebyar berörs av förslaget vilket innebär uppemot 1 000 rennäring-företag. Antalet turism- och besöksnäring-företag som berörs av förslaget har inte kunnat beräknas.

Regelrådet gör följande bedömning. Informationen i remissen är tydlig och utförlig, vilket är värdefullt.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Som tidigare har angetts understryker utredningen att förslagen i betänkandet ska ses som en helhet. Vid bedömningen av förslagets konsekvenser har utredningen däremot i huvudsak beaktat konsekvenserna för respektive förslag.

Det breddade ansatsen för skogsprogrammet som föreslås bedöms gynna företagandet genom att bland annat frågor om lönsamhet, konkurrenskraft och kompetensförsörjning behandlas integrerat med frågor som bland annat rör skogens sociala värden och biologisk mångfald.

Om målsättningen om ökad hållbar tillväxt uppnås kan det bidra till högre lönsamhet för de markägare som vidtar åtgärder. Om de åtgärder som anges i Skogsstyrelsens rapport *Skogsskötsel med nya möjligheter* (rapport 2019:24) vidtas kan effekten på fastighetsnivå för det mest intensiva scenariot av tillväxthöjande åtgärder på fastighetsnivå innebära ett ökat genomsnittligt nuvärde med cirka 31 procent, ett minskat kassaflöde med cirka 11 procent, en ökad avverkning med cirka 41 procent och en ökad tillväxt med cirka 31 procent i jämförelse med dagens brukande.

Utredningen bedömer att framför allt storskogsbruket skulle kunna uppnå en större flexibilitet att styra om avverkningar inom innehavet genom de föreslagna ändringarna av begreppet brukningsenhet. Genom att ta bort regler som hindrat skogsbruket från att avverka viss del av sitt innehav kan lönsamheten öka för de som drar nytta av förslaget då avverkning kan styras mot marknadsefterfrågan i större utsträckning än i dag.

En avreglering av skogsbruk inom de områden som föreslås kommer medföra lägre administrativa kostnader vilket framför allt kommer att gynna små företag. Ökad lönsamhet för dessa företag kan därför förutses vilket kommer att gynna dessa i konkurrensen med andra företag som inte omfattas av förslaget.

Den omfattande rådgivningskampanj för ökad skogsproduktion, ökad naturvårdande skötsel, effektivare miljöhänsyn och ökad klimatanpassning i skogen som föreslås bedöms ha positiva effekter för företagandet inom sektorn då staten bekostar utbildning som annars hade fått köpas in. Förslaget bedöms gynna små och medelstora företag i större utsträckning än stora företag, som generellt redan har kompetens och vidtar interna utbildningsinsatser.

Konsekvenserna för skogsbruksföretag bedöms överlag vara mycket positiva av de båda förslagen om rådgivning om klövviltförvaltning och skogsskötselprogram för ökade fodermängder samt uppdraget om att utreda möjligheterna till olika incitament, regelförändringar och -förenklingar, eftersom viltskador kan innebära stora kostnader i verksamheten. Den ökade tillväxt i skogen som förslagen kan medföra bidrar även till tillväxt inom hela bioekonomin som är beroende av skoglig råvara. Den svenska skogsnäringens samlade konkurrenskraft internationellt bedöms öka om en stor kostnad i form av klövviltskador kan minska över hela landet. Kostnader för betesskador måste dock ställas i relation till de intäkter och den sysselsättning som viltbruket skapar med bas i jaktturism och försäljning av viltkött, inklusive hotell- och restaurangtjänster, catering, resor och andra kringtjänster. Även många skogsägare bedriver aktivt viltbruk på affärsmässiga grunder och har betydande inkomster från dessa verksamheter. För dessa företagare kommer lönsamheten gå ner något om förslaget genomförs.

Om förslaget om att inrätta ett skogsskadecenter genomförs kan företag, genom att forskning och utveckling för bland annat bekämpande av skadegörare finansieras av staten, dra nytta av kunskapen utan att behöva stå för kostnaden för att ta fram den. Det bedöms som en positiv effekt för alla företag som kan komma att påverkas av skogsskador. Särskilt små och medelstora företag bedöms få en positiv effekt då dessa företag sällan själva har resurser att bedriva forskning och utveckling.

Ett nytt arbetssätt för formellt skydd av skog kommer, enligt utredningen, att få stora konsekvenser för enskilda som har skogar med höga naturvärden. Det är dock mycket svårt att bedöma om ett nytt arbetssätt för formellt skydd av skog även innebär att det kommer vara möjligt att avverka skog med höga naturvärden. Hur myndigheterna tillämpar 12 kap. 6 § miljöbalken i de situationer då en markägare vill avverka skyddsvärd skog men inte vill erbjuda skogen för formellt skydd är ännu okänd. Rätten till ersättning i den situation då myndigheterna meddelar ett förbud med stöd av bestämmelsen är under rättslig prövning. Det bedöms uppkomma betydande kostnader för de markägarorganisationer som åtar sig att medverka i det nya arbetssättet, både för att bistå sina medlemmar vid handläggningen av ärenden och för att sprida information om det nya arbetssättet.

Om förslaget om skattefri ersättning vid områdesskydd införs bedöms effekten vara störst för mindre och medelstora företag. Det är ofta de som slutligt beskattas högst vid bildande av områdesskydd då det mer sällan finns kostnader i motsvarande inkomstslag att göra avdrag för. Skattefri ersättning minskar även risken för att markägare missar att deklarerat ersättningen.

Om nationalparksplanen genomförs bedöms nationalparkernas varumärke stärka företags möjlighet att bedriva näringsverksamhet inom turism och besöksverksamhet på lång sikt i de områden som omfattas. Det bör även finnas potential för ytterligare etableringar och entreprenörskap till följd av de infrastruktursatsningar som en nationalpark innebär. För enskilda som berörs bedöms inte nationalparksbildningen ha några påtagliga konsekvenser.

Om uppdraget om naturturism genomförs skulle företag inom turistbranschen gynnas. Effekterna är beroende på vilka åtgärder som utförs och vilka regeländringar som genomförs. För deltagande i samverkansprocessen kan kostnader uppkomma.

Om Skogsstyrelsen, i enlighet med förslaget, upphör att inventera nyckelbiotoper är det ägare av den mark som avses med "småskogsbrukets mark" som kommer att beröras. Myndigheten kommer då inte längre att bistå enskilda skogsägare med att inhämta det kunskapsunderlag som nyckelbiotopsregistret innebär. Ett betydande ansvar kommer därmed att läggas på skogsbrukets aktörer för att tillgodose att naturvärdena bibehålls och att nödvändig hänsyn visas i skogsbruket. Det förutsätter att markägaren måste inhämta sådan kunskap, och ansvaret för småskogsbruket kommer att öka. Kostnaden för att inventera eller bedöma naturvärden inom certifieringsorganen kommer i slutändan att belasta de företag som bekostar certifieringen, vilket innebär en ökad kostnad för dessa företag. Detta har även skogsbolagen själva uppgett i kontakter med utredningen.

Beträffande det föreslagna kunskapskravet har utredningen inhämtat uppgifter om uppskattad tidsåtgång från utredningens experter som företräder skogsägare. De har framfört att det föreslagna kravet på kunskap skulle innebära en extra tidsåtgång jämfört med dagens krav. I fråga om förnygringsavverkning som skogsägareföreningen utför på uppdrag av en markägare skulle förslaget om att redogöra för natur- och kulturmiljövärden som berörs av åtgärden och hur åtgärden påverkas av dessa innebära en extra tidsåtgång på cirka 1–2 timmar/objekt plus 0,5 timme/hektar jämfört med dagens kostnad. Utredningen framhåller emellertid att man inte delar denna bedömning och därmed inte heller ser att förslaget skulle medföra extra kostnader för markägarna.

Förslaget om att Skogsstyrelsen ska utföra en naturmiljöbeskrivning berör huvudsakligen det enskilda skogsbruket. Inventeringen kommer enligt förslaget att utföras av Skogsstyrelsen på sådan mark som kan ha höga naturvärden och identifieras genom att skogsområden med enhetliga förhållanden avgränsas. Utredningen har bedömt att sådan skogsmark kan uppskattas till cirka fem procent av hela den produktiva skogsmarken på det enskilda skogsbrukets mark. För att få den kunskap som behövs om det egna skogsinnehavet behöver markägaren anlita en person med sådan kompetens. Det bör innebära en kostnad för markägaren. Att Skogsstyrelsen utför inventeringen innebär att en markägare inte behöver betala för en inventering vilket innebär en motsvarande besparing.

Förslaget om kortare handläggningstid vid underrättelser om avverkning bedöms tillsammans med ökade krav på hänsynsredovisningen innebära samma tidsåtgång inför en avverkning som i dag.

Eftersom frågan om ersättning vid nekat eller begränsat tillstånd, genom utredningens förslag, kommer att prövas i förvaltningsdomstol har markägaren inte längre rätt till ersättning för sina rättegångskostnader. Den mer långtgående utredningsskyldigheten bör kunna kompensera för det egna arbete som markägaren eller ett anlitat ombud behöver stå för om markägaren själv behöver väcka talan i mark- och miljödomstolen.

Särskilt om förslaget om investeringar i fjällskogen

Förslaget innebär att berörda myndigheter avgränsar stora sammanhängande naturskogar med mycket höga naturvärden inom, och i direkt anslutning till, den fjällnära skogen och att dessa avsätts för naturvård. Totalt sett handlar det om cirka 500 000–525 000 hektar produktiv skogsmark som avsätts för naturvård. I första hand bör detta, enligt utredningen, ske genom formellt skydd som naturreservat eller nationalpark.

Beräkningarna utgår från att enskilda markägare är intresserade av ersättningsmark för 25 procent av den berörda arealen inom förslaget. Resterande 75 procent ersätts genom intrångsersättning. I de kommuner där Sveaskog inte har tillräckligt med mark för att erbjuda ersättningsmark utgår i stället intrångsersättning för upp till 100 procent av arealen till enskilda markägare, för att de fortsatt ska ha möjlighet att bedriva ett aktivt skogsbruk till nytta för lokalsamhället.

Sammanlagt avverkas cirka en halv miljoner skogskubikmeter i hela det fjällnära området per år, genom gallring och slutavverkning. Scenarier som beräknar framtida avverkningspotential för det fjällnära området visar på en teoretisk avverkningspotential på cirka två miljoner skogskubikmeter per år, vilket alltså är närmare fyra gånger mer än vad den årliga avverkningen varit de senaste tio åren. Drygt hälften av denna potential beräknas härröra från det nu aktuella området med kontinuitetsskogar med dokumenterade höga naturvärden. Det teoretiska värdet av virket från dessa skogar är i medeltal cirka 250 kronor/skogskubikmeter, enligt uppgifter från Svefa16, vilket därmed skulle innebära en årlig möjlig intäkt på 250 miljoner kronor. Dessa beräkningar tar dock inte hänsyn till drivningsförhållanden, lönsamhet i avverkning eller annat som kan påverka avverkningsnivån utan är en rent teoretisk potential.

De analyser av bortfall av virkesintäkter med anledning av förslaget, som utredningen bitt Sveaskog och Statens fastighetsverk att beräkna, visar på ett intäktsbortfall på i medeltal cirka 60–80 kronor/hektar och år för de cirka 57 000 hektar produktionsklassad skog som berörs av förslaget. Sammantaget är utredningens bedömning att skogsnäringen som helhet kommer att påverkas i mindre utsträckning av förslaget, medan påverkan för enskilda markägare och företag som är beroende av råvara från området kan komma att bli större.

Utredningen bedömer att naturturismen påverkas i huvudsak positivt, då det vid inrättandet av ett formellt skydd av området görs en zonerings som ska innebära möjligheter för naturturismen att utvecklas samtidigt som den besöksvärda skogen blir kvar som reseanledning och besöksmål. Påverkan på lokalt och regionalt näringsliv knutet till besöksnäringen bör vara positiva, särskilt om riktade satsningar på naturturism och upplevelseturism genomförs.

Regelrådet gör följande bedömning. Informationen om påverkan på företagen är ofta mycket utförlig och därtill tydlig. I vissa fall förekommer kvantifieringar, men det väsentliga, som Regelrådet ser det, är att utredningen har vinnlagt sig om att detaljerat beskriva de konsekvenser som förslaget väntas få samt vilka branscher och företag som påverkas och på vilket sätt. Ofta är osäkerheten i bedömningarna stor och detta lyfts då fram på ett förtjänstfullt sätt. I några fall, menar Regelrådet, kunde dock utredningen ha varit mer explicit i sin argumentation avseende de bedömningar som har gjorts. Som exempel kan nämnas de beräkningar som hänvisas till i Skogsstyrelsens rapport (jfr, stycke 3 under denna rubrik, sid. 4) och där det inte närmare förklaras vilka antaganden som de baseras på. Ett annat exempel är det föreslagna kunskapskravet (se sista stycket på sid. 5) där utredningen inte tydliggör varför man inte delar experternas bedömningar beträffande uppskattad tidsåtgång. Även argumentationen kring ersättning vid nekat eller begränsat tillstånd (jfr. stycke 3, sid. 6) kunde ha varit tydligare då det inte är klarlagt varför den mer långtgående utredningsskyldigheten bedöms kompensera för det egna arbete som markägaren eller ett anlitat ombud behöver stå för.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

I några enstaka fall anges påverkan på konkurrensförhållandena; till exempel bedöms avregleringar inom skogsbruket öka konkurrenskraften för berörda företag. Därtill konstateras att ett hinder för en växande cirkulär bioekonomi kan vara frågan om de svenska biobaserade näringarnas konkurrenskraft i förhållande till de fossilbaserade alternativen.

Regelrådet gör följande bedömning. Informationen i remissen är knapphändig och det kan, enligt Regelrådets bedömning, inte anses uteslutet att det kan förekomma påverkan på konkurrensförhållandena även för andra delar i förslaget.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för företag bristfällig.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Inget nämns specifikt om förslagets påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet gör följande bedömning. Eftersom utredningen är så omfattande och komplex och innehåller så många olika förslag går det inte att utesluta att det inte finns påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet finner avsaknad av redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden bristfällig.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

I remissen redogörs för hur små företag påverkas specifikt av förslagen, vilket framgår av informationen under rubriken "Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet" ovan.

Regelrådet gör följande bedömning. Som tidigare har konstaterats är utredningen tydlig beträffande storleken på de berörda företagen, där det framgår att många är just små företag. Det framgår också av redovisningen vilka konsekvenserna blir just för dessa företag – en del positiva, andra negativa. Någon helhetsbedömning för de små företagen görs dock inte, då utredningen valt att beakta konsekvenserna för de olika förslagen var för sig.

Regelrådet finner redovisningen av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner att konsekvensutredningen i några avseenden, särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande, behovet av speciella informationsinsatser, påverkan på konkurrensförhållandena och påverkan på företagen i andra avseenden, brister i kvalitet. Samtliga övriga aspekter uppfyller dock kvalitetskraven, vilket är avgörande för helhetsbedömningen.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

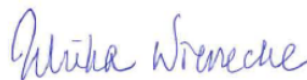
Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 28 april 2021.

I beslutet deltog Elisabeth Thand Ringqvist, ordförande, Hanna Björknäs, Hans Peter Larsson, Claes Norberg och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av Ulrika Wienecke.

Elisabeth Thand Ringqvist
Ordförande

Ulrika Wienecke
Föredragande